

han paa den anden Side vil erkjende, at Lovforlaget heller ikke ved selve den Maade, hvorpaa det fremtræder, udgiver sig for at være mere end et Stykkeværk, for at omhandle mere end et enkelt Punkt. Jeg tør forudsætte, at den høitærede Taler, forsaavidt som han omtalte det Uheldige i at give en saadan Stykkeværkslov, nærmest har tænkt paa, at det havde været heldigere, om en saadan Lov var bleven en Deel af den Omordning af vort Retsvæsen i det Hele, der forestaaer. I saa Henseende forekom den høitærede Taler mig idetmindste at udtale sig tydeligt nok i, hvad jeg hørte, og jeg troer derfor ikke at have taget fejl, naar jeg opfattede ham paa den nævnte Maade. Men det maa da være mig tilladt at udtale Grunden til, at jeg ikke har indladt mig paa at fremkomme med mere i dette Capitel end et Forslag til en Stykkeværkslov. Min Grund er den, at jeg ønsker Gjennemførelsen af hele vort Retsvæsens Omordning fortrinnsviis lagt i Hænderne paa en Mand, der med en større Indsigt end den, som jeg er i Besiddelse af, tillige forbinder et klart Blik paa de utvilsomme Fordele ved den Omordning i saa Henseende, hvis Retning jo oftere er blevet antydet, og hvortil der jo endog ligefrem har foreligget et Lovudkast. For mig er det endnu ikke gaaet op, at det vil være det ene Rigtige at faae indført en Omordning i den antydede Retning. Dette er rimeligviis — det erkjender jeg — en Mangel hos mig, men saaledes er min Opfattelse nu engang, og jeg har derfor troet, at Omordningen uden Skade kunde udsættes idetmindste i denne Samling, som man dog vistnok af flere Grunde maa haabe ikke vil blive af for lang Varighed. Jeg ønsker altsaa, som sagt, at denne Sags Gjennemførelse fortrinnsviis maa blive lagt i andre Hænder end mine, baade fordi jeg erkjender ikke at være den dertil bedst Egnede, idet jeg ikke er i Besiddelse af den dertil fornødne Indsigt, og fordi jeg erkjender heller ikke at være i Besiddelse af den til Sagens Gjennemførelse nødvendige Nærighed for den nye Institution, der skal stables, hvilken Nærighed jo er en Betingelse for, at Resultatet kan blive fuldkomment tilfredsstillende. Jeg benytter denne Leilighed til atter at udtale min oprig-

tige Beklagelse over, at den Mand, paa hvis Plads jeg for Tiden staaer, saa tidlig er bleven bortkaldt. Jeg troer, at der var saa Mand her i Landet, som havde været bedre egnede til at gennemføre den omtalte Omordning. Jeg har ved disse Ytringer gjort det høie Thing bekendt med den væsentligste Grund, der har været for mig til at ansee det for rigtigt ikke at sætte den tidnævnte store Sag i Bevægelse. Ved Siden deraf forekommer det mig imidlertid, at det meget vel kan være i sin Orden — ja jeg vil endog sige, at det Mudsatte maastee vilde være en Tilfidsbesættelse af min Pligt, at jeg søger at fremme Omordningen af en mindre Deel af det Omraade, som skal omordnes, forsaavidt dette kan stee uden Skade eller Præjudice for den større Reform, naar jeg altsaa blot paaseer — og jeg haaber, at dette vil vise sig at være blevet paaseet ved det Forslag, der nu er under Behandling —, at det, som jeg foreslaaer, saa langt fra er til Præjudice, at det snarere kan siges at være en gavnlig Forberedelse for den nye Tilstand, som skal indtræde. Det har derfor i saa Henseende glædet mig, at høre udtale af det høitærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Krieger), at han i det Hele billige det Princip, som var lagt til Grund for nærværende Lovforslag, nemlig det Princip, at Berettigelsen til Sagsførervirksomhed ikke skal være afhængig af en Regerings Udnævnelse, men skal være Noget, hvortil Enhver, der kan opfylde de foreskrevne Betingelser, ligefrem maa kunne forlange Afgang. Den høitærede Taler udtalte meget correct, at det, som bliver tilbage efter Lovudkastets § 1, egentlig ikke kan kaldes en Beskikkelse, men kun en Anerkjendelse af Vedkommendes Ret, en Autorisation. Naar jeg altsaa tør antage at have været saa heldig ved dette Lovudkast ikke at præjudicere Noget for den større tidnævnte Sags Vedkommende, vil jeg idetmindste for mit eget Vedkommende føle mig fri for Ansvar ved at have forelagt denne Lovstump, om jeg maa kalde Lovudkastet saa. Jeg har den Tro, at den lettere Afgang til at komme ind i Sagsførervirksomheden ogsaa vil bevirke, at der vil strømme mange nye Kræfter til den og navnlig saadanne Kræfter, som snart ville vise sig fuldstændigt nødvendige for at bringe hele den